

"गोड मुला नो,तुमहाला सदगती करण्याची सरवात वेगळी मत मिळाली आहे की,देह सहित देहाचे सर्व धर्म त्याग करुन आंतरमुखी अभिमानी बना,माझीच आठवण करा"

परश्र:- जे परमात्माला नावा रूपापेक्षा वेगळे म्हणतात,त्यांना तुमही कोणता परश्र विचारू शकतात?

उत्तर:- त्यांना विचारा गीते मध्ये जे दाखवतात की,अरजुनाला अखंड ज्योती स्वरूपाचा साक्षात्कार झाला,बस करा मी सहन करू शकत नाही.तर परत नावा रूपा पेक्षा वेगळे कसे म्हणू शकतात. बाबा म्हणतात,मी तुमचा पिता आहे, वडिलांचे रूप पाहून तर मुलगा खुश होईल,तो कसे म्हणू शकेल मी सहन करू शकत नाही.

गीत:- तेरे द्वार खडा है भगवान..

ओम शांती. भक्त म्हणतात, खूप कंगाल बनलो आहोत,हे बाबा आमहा सरवाची झोळी भरा.भक्त तर जनम जनमांतर गायन करत राहतात.सतयुगामध्ये भक्ती नसते. तेथे पावन देवी देवता असतात. भक्तांना कधीच देवता म्हटले जात नाही.जे स्वरूपासी देवी-देवता असतात,तेच परत पुनरजन्म घेत-घेत नरकवासी पुजारी,कंगाल,भक्त बनतात.बाबा मुलांना सनमुख समजवतात. बाबांना एक पण मनुष्य जाणत नाहीत.ते जेव्हा येतील,तेव्हा आपला परिचय देतील.भगवतालाच बाबा म्हटले जाते.सर्व भक्तांचा एकच भगवान आहे,बाकी सर्व भक्त आहेत.चरच इत्यादीमध्ये जातात,तर जरूर भक्त झाले ना.या वेळेत सर्व पतित तमोप्रधान आहेत म्हणून सर्व बोलवतात की, हे पतित पावन बनवणारे या.हे बाबा आमहा भक्तांची झोळी भरा.भक्त भगवताकडून धन मागतात.तुमही मुलां काय मागतात?तुमही म्हणतात बाबा आमहाला स्वरूपाचे मालक बनवा,तेथे तर खूप धन असते.हिरें रतनांचे महल असतात.आता तुमही जाणतात,आमहाला भगवता द्वारे राजाईचा वारसा मिळतो.हीच खरी गीता आहे.ती गीता नाही.ते पुस्तक इत्यादी तर भक्तिमार्गासाठी बनवले आहेत,त्यांना भगवताने ज्ञान दिले नाही.भगवान तर या वेळेत नरापासून नारायण बनवण्यासाठी राजयोग शिकवत आहेत.राजा सोबत परजा पण जरूर असेल,फक्त लक्ष्मीनारायण तर बनणार नाहीत,सर्व राजधानी बनते.आता तुमही मुलां जाणतात,भगवान कोण आहेत आणि दुसरे कोणीही जाणत नाहीत.तुमही म्हणतात,हे ईश्वर पिता,तर सांगा,तुमच्या ईश्वर पित्याचे नाव रूप देश कोणते आहे,न भगवताला जाणतात,न त्याच्या रचनेला जाणतात.बाबा म्हणतात कलपाच्या संगम युगा मध्ये मी येतो,सर्व रचनेच्या आदी मध्य अतचे रहस्य, मी रचनाकारच येऊन समजावतो. काहीजण म्हणतात, तो नावारूपा पेक्षा वेगळा आहे,ते येऊ शकत नाहीत.तुमही जाणतात बाबा आले आहेत,शिवजयंती पण निराकारची गायन केली जाते.कृष्णाची पण जयंती गायन केली जाते.आता शिवजयंती कधी असते ते पण माहिती व्हायला पाहिजे ना.जसे ख्रिश्चन लोकांना माहित होते कि, येशू ख्रिस्ताचा जन्म कधी झाला,ख्रिश्चन धर्म कधी स्थापन झाला.ही तर भारताची गोष्ट आहे.भगवान भारताची झोळी कधी भरतात? भक्त बोलवत राहतात,हे भगवान झोळी भरा,सदगती मध्ये घेऊन जावा,कारण आमही दुरगती मध्ये पडलो आहोत,तमोप्रधान आहोत.आतमाच शरीरासोबत भोगते.काही मनुष्य,साधू सत इत्यादी म्हणतात,आतमा निर्लप आहे.असे म्हणतात की आतमा निर्लप आहे.असे ही म्हणतात चांगले किंवा वाईट संस्कार आत्म्या मध्ये राहतात,त्या आधारावर आतमा जन्म घेते.परत म्हणतात आतमा तर निर्लप आहे.कोणीही बुद्धिवान नाहीत,जे समजावून सांगतील.यामध्ये अनेक मत आहेत. जे घरातून रुसून जातात,ते ग्रंथ इत्यादी बनवतात.श्रीमद्-भगवद्गीता तर एकच आहे.व्यासने जे श्लोक इत्यादी बनवले, ते काही भगवतांनी म्हटलेले नाहीत.भगवान निराकार जे ज्ञानाचे सागर आहेत,ते सर्व मुलांना समजवतात की, भगवान एकच आहेत.भारत वासींना हे माहित नाही.असे गायन पण करतात,ईश्वराची मत वेगळी

आहे. अचछा कोणती गत मत वे गळी आहे. ईश्वराची गत मत वे गळी आहे, हे कोणी म्हटले? आत्मा म्हणते, त्याची सदगती करण्याचे जे मत मिळत आहे, त्यालाच श्रीमत म्हटले जाते. कल्प कल्प तुम्हाला येऊन समजावतो की, मनमनाभव. देहाचे सर्वधर्म त्याग, आत्म अभिमानी भव, माझीच आठवण करा. आता तुम्ही मनुष्या पासून देवता बनत आहात. या राजयोगाचे मुख्य लक्ष लक्ष्मीनारायण बनणे आहे. शिक्षणाद्वारे कोणी राजा बनत नाहीत, अशी कोणती शाळा नाही.

गीते मध्येच आहे, तुम्हा मुलांना राजयोग शिकवतो. मी येतो पण ते वहाच, जे वहा कोणत्याही राज्याचे राज्य राहत नाही. मला एक पण मनुष्य जाणत नाहीत. बाबा म्हणतात, तुम्हा मुलांनी इतके मोठे लिंग बनवले आहे, तसे काही माझे रूप नाही. मनुष्य तर म्हणतात, अखंड ज्योती रूप परमात्मा, ते जोमय आहे. अरजुनाने म्हटले बस करा, मी सहन करू शकत नाही. अरे मुलगा पित्याचे रूप पाहून, सहन करू शकणार नाही, हे कसे होऊ शकते. मुलगा तर पित्याला पण खुश होतो ना. बाबा म्हणतात माझे काही असे रूप थोडेच आहे. मी तर परमपिता आहे, दर राहणारा आहे. परम आत्मा म्हणजे परमात्मा, परत गायन करतात मनुष्य सृष्टीचे बीजरूप आहे, त्याची भक्त महिमा करतात. सतयुगा मध्ये कोणी महिमा करत नाहीत, कारण तेथे सुख आहे. गायन पण आहे, दुःखामध्ये स्मरण सर्व करतात, सुखामध्ये कोणी करत नाहीत. याचा अर्थ पण समजत नाहीत, फक्त पोपटासारखे म्हणत राहतात. सुख कधी असते, दुःख कधी असते, ही भारताची गोष्ट आहे ना. पाच हजार वर्षांपूर्वी भारत स्वर्ग होता, परत तरेतामध्ये दोन कला कमी झाल्या. सतयुग तरेतामध्ये दुःखाचे नाव नसते, आहेच सुखधाम. स्वर्ग म्हणल्यामुळे तो डगोड होतो. स्वर्गामध्ये परत दुःख आले कोटून. असे समजतात, तेथे पण कस जरासंध इत्यादी होते परंतु असे होऊ शकत नाही.

भक्त समजतात की, आम्ही नवविध भक्ती करतो, तर साक्षात्कार होतो. त्यांना वाटते साक्षात्कार झाला म्हणजे भगवत भेटले. लक्ष्मीची पूजा केली, तिचे दर्शन झाले, बस आम्ही तर पार झालो, यामध्येच खुश होतात. परंतु आहे काहीच नाही. अल्पकाळाचे सुख मिळते, दर्शन झाले खलास. असे तर नाही मुक्ती, जीवनमुक्ती ला प्रापत् केले, काहीच नाही. बाबांनी शिडी वरती समजवले होते, भारत उच्च ते उच्च होता. भगवान पण उच्च ते उच्च आहेत. भारतामध्ये उच्च ते उच्च वारसा लक्ष्मीनारायण चा आहे. जेव्हा स्वर्ग होता, सतोप्राधान होते, परत कलियुग अ. तमध्ये सर्व तमोप्राधान बनतात. असे म्हणतात, आम्ही अगदीच तमोप्राधान बनलो आहोत. बाबा म्हणतात, मी कल्पाच्या सगमयुगा मध्ये राजयोग शिकवण्यासाठी येतो. मी जसा आहे, जो आहे, मला अर्थसहीत कोणी जाणत नाहीत. तुमच्या मध्ये पण क्रमवार पुरुषार्था नुसार जाणतात. शिडीचे चित्र दाखवयाचे आहे. ही भारताची शिडी आहे. सतयुगामध्ये देवी देवता होते. पाच हजार वर्षांपूर्वी भारत असा होता. गर्भामध्ये लाखो वर्षांचे कल्प दाखवले आहे. बाबा म्हणतात लाख वर्षांचे नाही, कल्प तर पाच हजार वर्षांचे आहे. सतयुग तरेता नवीन दुनिया, द्वापर कलियुग जुनी दुनिया आहे. अर्धे-अर्धे असते ना. नवीन दुनियेमध्ये तुम्ही भारत वासी होत. बाबा समजवतात, गोड मुलांनो, आता तुम्ही स्वतःच्या जनमाला जाणत नाहीत, बाकी रथ इत्यादीची गोष्टच नाही. कृष्ण तर सतयुगाचे राजकुमार आहे. त. कृष्णाचे ते रूप शिवाय दिव्यदृष्टी, पाहू शकत नाहीत. हेच तनयरूप रूपा मध्ये तर सतयुगामध्ये होते, परत ते रूप कधीच होऊ शकत नाही. परत नाव, रूप, काल सर्व बदलते. ८४ जनम घेतात. ८४ जनमांमध्ये ८४ मातपिता मिळतात. वेगवेगळे नाव, रूप, करतव्य होत राहतात. आता ही भारताची शिडी आहे. तुम्ही आता ब्राह्मण कुळभूषण आहात. बाबांनी कल्पापूर्वी पण येऊन तुम्हाला देवी-देवता बनवले होते. तेथे तुम्ही सर्वोत्तम कर्म करत होते, तुम्ही २१ जनम सुखी होते. परत तुम्हाला या दुरगती मध्ये कोणी पोहोचवले. मी कल्पा पूर्वी तुम्हाला सदगती दिली होती, परत ८४ जनम घेत, जरूर उतरावे लागेल. सूर्यवंशी मध्ये ८ जनम, चंद्रवंशी मध्ये १२ जनम, परत असे उतरत आले. तुम्हीच पुज्य देवता होते, परत तुम्हीच पुजारी पतित बनले आहात. भारत आता कागाल आहे. भगवानुवाच तुम्ही जे १०० % पवित्र आणि सदानिरीगी, सदा संपत्तीवान होते. कोणताही रोग, दुःखाची गोष्ट नव्हती, सुखधाम होते. त्याला अल्लाह ची बाग म्हटले जाते. अल्लाह ने बागेची निर्मिती केली. जे देवी-देवता होते, ते आता काट्यासारखे

बनलं आहे त. आता जंगल बनलं आहे. जंगलामध्ये काटे टोचतात. बाबा म्हणतात काम विकार महाशत्रू आहे, याला जि कायचं आहे. या विकाराने आदी मध्य अत, तुमहाला दुःख दिलं आहे. एक दोघ वरती काम कटारी चालवणं, हे सर्व्वात मोठे पाप आहे. बाबा आपला परिचय देतात की, मी परमधाम मध्ये राहणारा परमात्मा आहे. मला सृष्टीचे बीजरूप म्हणतात, मी परमात्मा, सर्व्वाचा पिता आहे. सर्व्वातम् पित्याला बोलवतात की, हे परमपिता परमात्मा. जशी तुमची आत्मा तार्यासारखी आहे, बाबा पण परम आत्मा तारा आहे, लहान-मोठा नाही. बाबा म्हणतात मी अंगठ्या सारखा पण नाही. मी परमात्मा आहे. तुमहा सर्व्वाचा पिता आहे, त्यांना परमपिता ज्ञानाचे सागर म्हटलं जातं. बाबा समजवतात, मी ज्ञान सागर, मनुष्य सृष्टीच्या झाडाचे बीजरूप आहे. मला भक्त लोक म्हणतात, परमात्मा सच्चिदानंद स्वरूप, ज्ञानाचे सागर आहेत, सुखाचे सागर आहेत. महिमा रूप आहे. जर नाव रूप देश काळ नाही, तर बोलवतात कोणाला? साधुसंत इत्यादी सर्व्वा तुमहाला भक्तिमारगाचे ग्रंथ ऐकवतात. मी तुमहाला येऊन राजयोग शिकवतो. बाबा समजवतात तुमही, पतित-पावन, मज ज्ञान सागर बाबांना म्हणतात. तुमही मास्टर ज्ञानाचे सागर बनतात. ज्ञानाद्वारे सद्गती मिळते. भारताला सद्गती बाबाच देतात. सर्व्वाचे सद्गती दाता तर ते एकच आहेत. सर्व्वाची दुरगती परत कोण करते, रावण. आता तुमहाला कोण समजवत आहे? हे परम आत्मा आहेत. आत्मा तर चांदनी सारखी अतिसूक्ष्म आहे. परमात्मा अनादी वैश्विक नाटका मध्ये भूमिका वठवतात. रचनाकार, दिग्दर्शक मुख्य कलाकार आहेत. बाबा समजवतात, उच्च ते उच्च भूमिका करणारे कोण आहेत? उच्च ते उच्च भगवान आहेत. ज्याच्या सोबत तुमही आतम् मूल सर्व्वा राहतात. असे म्हणतात, परमात्मा सर्व्वांना पाठवणारे आहेत. ही पण समजण्याची गोष्ट आहे. हे नाटक अनादी बनलं आहे. मला तुमही ज्ञानाचे सागर, संपूर्ण सृष्टीच्या आदी मध्य अतला जानणारे आहेत, असे म्हणतात. आता हे ग्रंथ इत्यादी चा अभ्यास करतात, यांना बाबा जाणतात. बाबा म्हणतात मी परजापिता ब्रह्माच्या द्वारे, सर्व्वा ग्रंथाचे रहस्य समजावतो. असे दाखवतात विष्णूच्या नाभी द्वारे ब्रह्मा निघाले. तर कोठून निघाले. मनुष्य तर जरूर येथेच असतील ना. याच्या नाभीद्वारे ब्रह्मा निघाले, परत भगवाने सनमुख, याच्या द्वारे सर्व्वा वेद, ग्रंथ इत्यादी रहस्य ऐकवले. आपले पण नाव रूप देश काळ समजावले. मनुष्य सृष्टीचे बीजरूप आहे ना. या वृक्षाची उत्पत्ती पालना विनाश कसा होतो, हे पण कोणी जाणत नाहीत. याला विविधतेचे झाड म्हटलं जातं. सर्व्वा कर्मानुसार आपल्या वेळेवर येतात. प्रथम कर्मा कामध्ये देवी-देवता धर्माची स्थापना करतो, जेव्हा तो धर्म नाही. बाबा म्हणतात, मनुष्य खूपच तुच्छ बुद्धी बनलं आहे. देवतांची, लक्ष्मीनारायण ची पूजा करतात परंतु त्याचे राज्य सृष्टीवर कधी होतं, ते काही जाणत नाहीत. आता भारताचा तो देवता धर्मच राहीला नाही, फक्त चित्र राहिलं आहे, अचछा.

गोड गोड फार वर्षांनंतर भेटलेल्या मुलाप्रति बापदादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात. आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. (१) मास्टर ज्ञान सागर बनून, पतिता पासून पावन बनवण्याची सेवा करायची आहे. बाबांनी जे सर्व्वा ग्रंथाचे रहस्य ऐकवले आहे, ते बुद्धीमध्ये ठेवून नेहमी आनंदी राहायचे आहे.
2. (२) एक बाबाच्या श्रीमताचे, प्रत्येक कृष्णी पालन करायचे आहे. देहाचे सर्व्वा धर्म त्याग करून आत्म-अभिमानाची बनण्याचे कष्ट घ्यायचे आहेत.

वरदान:- आपल्या दिव्य अलौकिक जनमाच्या समृद्धी द्वारे, मर्यादे मध्ये राहणारे, मर्यादा पुरुषोत्तम भव.

जसे प्रत्येक कुळाच्या मर्यादाची रेषा असते, तसेच ब्राह्मण कुळाच्या मर्यादाची रेषा आहे. ब्राह्मण म्हणजे दिव्य आणि अलौकिक जनम घेणारे मर्यादा पुरुषोत्तम. ते सकलपामध्ये पण कोणत्या आकर्षणाच्या वश होऊन, मर्यादाचे उल्लंघन करू शकत नाहीत. जे मर्यादाच्या रेषाचे सकलपामध्ये पण उल्लंघन

करतात,ते बाबांच्या आधाराचा अनुभव करू शकत नाहीत. मुलाच्या ऐवजी मागणारे भक्त बनतात.ब्राह्मण म्हणजे मागणे, आळवणे बंद.कधीही प्रकृती किंवा मायेच्या मोहताज नाही.ते नेहमी बाबांच्या सिरताज राहतात.

बोधवाक्य:- शांतिदूत बनून आपल्या तपस्या द्वारे विश्वामध्ये शांतीचे किरण पसरवत राहा.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.